

PALÁST

Szent karácsony ünnepét a **csöndes várakozás** ideje előzi meg.

Mi keresztények a megváltó születését, a **Messiást várjuk**.

A **reggeli roráték** hangulata is az Ő eljövetelét hirdeti.

A fény egyre növekszik, de még nincs karácsony!

KARÁCSONY FELÉ

Advent folyamán virrasztva és imádkozva várakozunk, éber figyelemmel vagyunk életünk minden pillanatában, mert bármikor eljöhét értünk Krisztus, s bármely pillanatban beteljesítheti a történelmet. Ez az adventi várakozás elsődleges jelentése. S habár még nincs Karácsony, szívünk, gondolataink egyre inkább az ünnepe felé terelődnek. Fontos, hogy ne rohanjunk előre, hogy mindennek meglegyen a maga ideje, készületnek és ünneplésnek egyaránt.

Karácsony felé haladva a hajnali misék (roráték) szentírási szövegei, könyörgései napról napra arra készítik föl, hogy Jézus születésének titkát, a Fiúisten megtestesülésének misztériumát folyamatosan egyre közelebb engedjük magunkhoz. Mert titokról, emberi értelmünkkel föl nem fogható valóságról van szó, s mindnyájan érezzük, hogy csak botladozások, dadogások, kérdésfeltevések és sorozatos „nem értem”-ek segítségével lehet ilyesmiről gondolkodni, beszélgetni.

Hiszen ki értené meg, hogy miért épp kétezer évvel ezelőtt jött el Jézus a földre? Hogyan kell elképzelnünk Őt teljesen Istenként, ugyanakkor magunkfajta emberként? Tudta-e földi életében, s ha igen, miképpen, hogy Ő fogja megváltani a világot? Hogyan készült erre élete első harminc évében, amiről nem szól az evangélium? Egyáltalán, miért kellett testet öltenie Istennek, miért vállalta ezt az iszonyú kockázatot?

Kérdés kérdést szül, és ez így van jól. Isten ugyanis MÁS. Ha pusztán ésszel akarjuk megközelíteni a lényegében megközelíthetlent, nem fog sikerülni. De ha az értelem logikája helyett a szeretet logikájára építünk, valamit megsejtünk. Mert „*a szívnek megvannak a maga érvei, melyeket az ész nem ismer*” – mondja Pascal. Istennek ugyanis

át kellett lépnie a maga és a szenvedő ember közti távolságot, hogy igazán föltárhassa léte igazi titkát. Ezt pedig csak azáltal tudta megtenni, hogy emberi alakot vett föl és megálázta magát (vö. Fil 2,5-11). Hozzánk hasonló, esendő, kísértésekkel küzdő és szenvedő emberként élt, de minden bűn nélkül (vö. Zsid 2,18; 4,15). Ha nem jött volna el testben, meghazudtolta volna saját magát. S mindezt azért tette, mert nem tud más lenni, csak értünk való lét, csak szeretet (vö. 1Jn 4,7-10.16).

„*Vagy SZERETET az Isten, vagy nem Isten! Isten eljött, mert Ő a Szeretet maga. Istennek úgy kellett élnie és szenvednie, mint az embernek, hogy mindent megosszon vele. Ezért hívja magát a mi keresztény Istenünk Emmánuelnek – ’velünk az Isten’-nek.*” – írja Henri Boulad, jezsuita szerzetes.

Mindannyiunknak kívánom, hogy Karácsony közeledtével és az ünnepek után is legyen kézzelfogható, napi tapasztalatunk a „velünk az Isten” titokzatos, de reményt adó és bátorító jelenléte!

Zoltán atya

KARÁCSONY FELÉ

Szép Tündérország
támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára
nézek,
Megszáll egy titkos,
gyönyörű ígélet,
Ilyenkor decemberben.
*
...Bizalmas szívvel
járom a világot,
S amit az élet vágott,

Beheggesztem a sebet a
szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.
*
...És valahol csak kétkedő
beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelemben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk
rendületlen,
S ne csak így decemberben.

(Juhász Gyula)

TEVÉKENY ADVENTI VÁRAKOZÁS A PLÉBÁNIÁN

Készüljete fel tehát ti mindnyájan, hogy megláthassátok a halhatatlan Jegyest - énekeltük a gyerekekkel az első adventi gyertya meggyújtásakor december 1-jén, egy jól sikerült kézműves családi délután lezárásaként bemutatott szentmise keretében, ahol több mint 70 koszorút áldott meg Zoltán atya.

Advent kezdetével lezárult plébániai pontgyűjtő versenyünk. A 9 legtöbb pontot elért hittanossal (Hudák Anna, Gabnai Virág, Kiss Levente, Zsótér Kristóf, Szekeres Sarolta, Deneus Eliza, Igaz Dániel, Kovács Bálint, Rácz Kinga) december 4-én egy jutalom útra mentünk Szegedre, ahol a Dómban megnéztük, meghallgattuk, kipróbáltuk Magyarország legnagyobb orgonáját, sőt volt, aki felpróbálhatta a kanonoki birétumot (sapkát) is. A hátralévő időt az adventi vásárbán töltöttük el rendkívül vidám és felszabadult hangulatban.

A kézműves nap mellett második legjelentősebb rendezvényünk az Advent Nyitott Kapuja elnevezésű énekkari koncertünk, melyet egy meghitt hangulatú szeretetvendégség követ, sőt még a Mikulás is ellátogat hozzánk.

November elején elkezdődtek a próbák a betlehemes műsorra, melyet idén három alkalommal adunk elő: december 18-án az iskolai karácsonyi ünnepségen, december 23-án a városi adventi gyertyagyújtáson és rendhagyó módon december 25-én a 9 órai nagymise keretében (az éjféli mise előtt most nem lesz pásztorjáték).

Idén is lesz „házalós betlehemezés”. 6 gyermekkel (3 pásztor, 3 angyal) e szép hagyományt felelevenítve december 19-én és 20-án házakhoz megyünk betlehemezni. Kérjük, hogy iratkozzanak fel a sekrestyében vagy a plébánián, akik szeretnék, hogy hozzájuk is ellátogassunk.

Megragadni advent lényegét nem egyszerű vállalkozás.

Nem szeretünk várakozni – bevallom, sokszor én magam sem. De mily nagy különbség van egy aktív, reményteljes várakozás és egy passzív, bizonytalan várakozás között. Mennyire más várni valakit, aki bizonyosan ott lesz, eljön, mint várni valakire, aki talán megérkezik, talán nem. *Ne engedd, hogy csalódjam reményemben* – imádkozzuk a 119. zsoltár szavaival. Mi ez a remény, mely áthatja várakozásunkat, életünket, emberi kapcsolatainkat? Reménység az örök életben, reménység abban, hogy Isten kegyelméből képesek lehetünk felkészülni a halhatatlan Jegyessel való találkozásra, reménység Isten ígéreteinek beteljesülésében. Ez a remény visz előre mindnyájunkat, ez segít át minket gyötrelmeinken, kudarcainkon, ez ad erőt újra és újra felállni, elindulni, ez tölti meg értelemmel minden erőfeszítésünket. A hit évében plébániai közösségünk különös figyelmet szentel e remény továbbadásának, elmélyítésének. Ezt a célt szolgálják a különböző programok, rendezvények, melyek kapcsán lehetőség nyílik az összefogásra, a kitűzött célok közös megvalósítására.

Advent lényegéhez szorososan hozzátartozik a karitatív, önként, szeretetből vállalt szolgálat is. Ennek jegyében hirdettünk játékgyűjtést óvodák számára, adománygyűjtést szegénysorban élő makói családok megsegítésére és ezt szem

előtt tartva szervezzük meg 23-án a nagymise után plébániai karácsonyi ünnepségünket, melyre egyedül őket, időseket várunk, hogy velük együtt ünnepelhessek egyik legszébb, legmeghittebb keresztény ünnepünket, Krisztus földre jöttét.

Kívánom mindnyájunknak, hogy legyen Isten áldása minden erőfeszítésünkön, minden elhatározásunkon, hogy az ideai advent és életünk adventje végén is felkészülten, tiszta szívvel állhassunk a halhatatlan Jegyes, Jézus Krisztus elé. Isten engedje, hogy így legyen!

Tóth Zsolt

Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu !

NÉHÁNY GONDOLAT A VILÁGVÉGÉRŐL

Talán sokan hallottuk már, hogy 2012. december. 21-én eljön a „világvége”. A *maják* időszámítása szerint (bár sokan erre hivatkoznak, holmi tömeghisztériát keltve tájékozatlanságukkal) csupán egy naptári ciklusnak lesz vége. Persze furcsa lehet számunkra, hogy eme naptári ciklus utolsó napja éppen a leghosszabb éjszakai napra –azaz december 21-re – esik. Történelmünk eddig sem volt mentes hasonló elképzelésektől, gondoljunk csak *Nostradamus* jóslataira.

Föltehetjük a kérdést, Mi keresztények hogyan vélekedünk erről? Mi a teendők? Mire és kire hallgassunk? Ki adhat nekünk iránymutatást és megnyugtató magyarázatot?

XVI. Benedek Pápa is megosztotta gondolatait a közelmúltban – egy mise keretén belül - a „világvégével” kapcsolatban. A megnyugtatóst lelhetjük föl szavaiban: „A Nap elhomályosul, a Hold nem világít, a csillagok lehullanak az égről, és az eget erői megrendülnek” – „ám ekkor nem világvégére gondolt a megváltó. Jézus azért mondta ezt tanítványainak, hogy mindig a helyes úton járjanak, míg el nem érkeznek az örökléthez.” Pápánk azt üzeni, hogy ne higgyünk e jóslatoknak, dátumoknak „*Nem tudjátok sem a napot, sem az órát.*” (Mt25,13). Nekünk, keresztényeknek továbbra is Jézus Krisztus tanításai szerint kell élnünk, Jézus Krisztus iránymutatását kell követnünk, ahogy mondotta: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet.*” (Jn14.6.) Záró gondolatként az igazi megnyugtatót találjuk Máté evangéliumának utolsó mondatában, amikor Jézus ezt mondja tanítványainak: „*S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig.*” (Mt28.20.)

Nagypál Csaba

elindulni,

fölfedezni,

találkozni,

befogadni

A VÁRAKOZÁS NAPJAI

Ismét megfobjuk Messiást váró szeretetünk koszorúját, reménységünk örökzöld gallyaiból. **Advent van!** A sötét éjszakák fekete egére, világító csillagokként, - hétről hétre újabb gyertyát gyújtunk meg, mígnem eljön az igazi Fényesség.

Advent az elmélyedés, várakozás időszaka. Életünk tele van apró reménnyel, várakozással. Előfordulnak olyan időszakok, amikor a sok kis apró remény egyetlen egészé áll össze, egyetlen nagy várakozássá alakul. A keresztény ember számára ilyen az advent, a karácsony előtti izgatott készület. Mindenre várni, készülni kell, mert anélkül bizony még a legszebb öröm is nagyon könnyen tönkremehet. Adventhez szorosan hozzátartozik a külsőségekkel kísért lelki készület-adventi koszorú, naptár, dekoráció. De a külsőségeknek belső tartalommal is kell bírniuk.

A rorátés hajnalok homályában ott lüktet az évezredes

Halkan, nagyokat ropogva ég a tűz a díszes kandallóban, teret betöltő meleget árasztva magából. Estéknként nagy a nyüzsgés-forgás, hazaért mindenki az asznapi rohanás után. Anya, apa, gyerekek letelepednek az asztal mellé és elmesélik örömeiket, gondjaikat. Szép, étellel teli, teljes napok ezek.

A Weszely családnál jártunk látogatóban.

- Nálatok nagy a család, sok a tennivaló az ünnepek előtt is. Hogy telik az adventetek?

- Az adventben folyik a nagytakarítás, mézeskalácsot sütünk, együtt elmegyünk fürdőbe, moziba karácsonyi mesét nézni, sétálunk, este társasjátékozunk. Sokszor elmennek a gyerekek korcsolyázni. Lényeg a pihenés. Év közben nehéz közös programokat szervezni, ilyenkor „pótoljuk kicsit”. Benézünk pl. Szegedre az adventi vásárra. A gyerekekhez sokszor jönnek osztálytársak, barátok. Nálunk ez nyári szünetben és ilyenkor jellemző leginkább. Tamással, Reginával, Bencével elmentünk már a rorátéra is.

- Karácsony napjai egy keresztény család életében a legmeghittebb, legszebb pillanatok. Gondolom nálatok is így van...

- 24-én reggel, étkezés után a család férfi tagjai az udvaron faragják a fenyőfa végét és tartóba helyezik. A hölgyek a díszeket előkészítik, rendet raknak. Utána következik a karácsonyfa díszítése. Minden évben saját készítésű díszekkel díszítünk. Közben ebédet készítünk, ezen a napon van ugyanis nálunk az ünnepi ebéd. Rövid pihenő után kimegy a család a nagymama sírjához, ahol kis fenyőt állítunk, amit feldíszítünk. Természetesen egy valaki otthon marad, mert

várakozás, bizalom, de ott feszül a mi várakozásunk is. Tudjuk, mert megígérte: Újra eljön az Isten Fia. Akik képesek meghallani az evangélium üzenetét, megízlelhetik Isten közelségének titkát. „Virrasszatok és imádkozzatok!”- Ezért éberem kell várni, kitarva szívünk ajtaját folyton készen a befogadásra.

Amit eddig elmulasztottunk, most a várakozás idején pótolhatjuk, - lemondásainkkal, imádságunkkal, jócselekedeteinkkel, bűnbánatunkkal, felebarát iránti szeretetünkkel.

„Itt az óra, hogy fölbredjünk álmunkból. Hiszen üdvösségünk közelebb van... múltban az éjszaka, a nappal közel. Vessük el hát a sötétség tetteit, s öltük magunkra a világosság fegyvereit” (Róm 13,11-13)

Az Úr közel van, engedjük, hogy az idei adventben is megérintsen bennünket!

-hvgy-

„be kell engedni a kis Jézuskát”. Hazatérve, megfogva egymás kezét el-énekelünk néhány karácsonyi éneket, boldog karácsonyt kívánunk egymásnak. Utána kibontjuk a Jézuska ajándékait. Mi, felnőttek koccintunk is. Éjfélkor elmegyünk a templomba,

mert szinte minden évben szerepel valamelyik gyermek a pásztorjátékban. Másnap Bence részt vesz a görög katolikus betlehemesben is. Utána indul a család Vecsésre a nagymamához. Ott is ünnepelünk több napig. A „messzi mamánál” az „angyalka” hozza az ajándékot. Itt szoktunk találkozni az egyik dédivel és az unokatestvérekkel. Ilyenkor együtt van a szűkebb rokonság.

- Mi a „menü” az ünnepi asztalon?

- A nagyszülőknél hagyományosan töltött káposzta, mákos, diós, kakaós bejgli. De én itthon igyekszem valami különleges finomságokat is készíteni, pl. tavaly gesztenyekrémelevest. A legkisebb lány, Marcsi mindig szeret „segíteni főzni”, nagyon élvezi.

- És a két ünnep közt, szilveszterkor mivel telik az idő?

- Részt szoktunk venni a házások megáldásán a templomban. A szilvesztert itthon töltjük barátainkkal. Sok a vidámság, a poén, zenét hallgatunk, karaokézunk, társasjátékozunk. Éjfélkor koccintás és tűzijáték következik. Újévkor elmegyünk esti misére. Regina fellép az Újévi koncerten. *Igazán tartalmas ünnepi pillanatok mind. Reméljük, minél több család hasonló módon éli meg a Karácsonyt és az Újévet. Köszönöm a beszélgetést!*

Az öreg év decemberre úgy tűnik, mint megfáradt aggastyán. Sötét szobákban kuporog, barázdált arcát csak a kályha lángja világítja meg olykor. Üres utcákon csoszog, csizmája alatt ropog a szél söpörte fagyos hó. Ebek ugatják, a félhomályban nem ismernek már rá. Kalapjában a nyári bokréta elhervadt, száraz ágak recsegve törnek az erdőben, amerre jár. Lopakodó varjak érdes hangon körbeparkolják, aztán otthagyják, nem köszönti vidám dallal a kakukkmadár. És mégsem kedvetlen Decemberben az év, mert titka van, mert titkot vár. Mert övé a szeretet ezer ajándékán susogó szalaggal átölelt selyempapír, a fenyőil-

lat, a fahéj, a citromos tea és a diós kalács. Szemében csillog a hajnali ébredező falvak ablakaiban pislákoló fény. Örül, mert övé a gyertya a koszorún, az egy, a még egy, a harmadik ... S akkor igazán derűs a lelke, mire a negyediket is meggyújtják, mert ő strázsál, mikor a városszéli istálló felett a Csillag megáll... Boldog hónap boldog napja! Karácsony. A föld ünneplőbe öltözik, fényekkel díszítve, ajtatosan meghajol. És trombiták, harsonák, dobok, citerák, hegedűk, lantok, hárfák, sípok, furulyák zenegik, és milliók hangja éneklie a Glóriát!

-szt-

• 2012. november 14-én a makói és a csanádi esperes kerület papjai közös **tanulmányi napot** tartottak a plébánián. A téma a Hit éve volt. A nap szentmisével és ebéddel zárult.

• Elérhető plébániánk új honlapja. (www.makobelvaros.hu) A megújult internetes megjelenés Jéger Szabolcs munkája. A Makó-Belvárosi Plébánia email-címe: plebania.makobelvaros@gmail.com

Aki szeretne plébániai hírlevelet rendszeresen kapni, itt iratkozzon fel!

• November közepére befejeződött **temetőnk ravatalozójának felújítása**. Hálás köszönetünket fejezzük ki Farkas Évának és Fábíán Gábornak segítségükért. 2012. december 1-től a **temető üzemeltetője** a Rekvium 1990 Makó Kft. A temetőcsősz feladatait is ők látják el, ügyeletet a csőszházban tartanak. A sírhelyváltás és -hosszabbítás továbbra is a plébánián zajlik.

• 2012. november 17-én vidám, tartalmas, főzéssel egybekötött **ministráns nap volt a plébánián**. A szép számban megjelent gyerekek és felnőttek nagyon jól érezték magukat.

• A templomban kapható még a kétféle naptár!

• 2012. december 9-én a 9 órai mise után érkezik hozzánk a **Mikulás**.

• 2012. december 15-én az esti mise után **Taizéi imaóra** lesz, melyre szeretettel hívunk és várunk mindenkit!

• 2012. december 15-től indul a **"Szállást keres a Szent Család"** - a terv, hogy 9 családnál legyen - idősek szállítása megoldható.

• 2012. december 20-21. A gyermekmissziós csoport **házakhoz megy betlehemezni**, aki szívesen fogadná őket, náluk jelentkezhet (Fidelis nővér, Tóth Zsolt), vagy a sekrestyében címmel, elérhetőséggel (időpont-egyeztetés miatt). Ha nagyon sokan jelentkeznének, akkor december 19-én kezdik.

• 2012. december 21-én pénteken - adventi csendes este a templomban. 17 órától **bűnbánati liturgia, gyónási lehetőség**. 18 órától szentmise. Vendég: Zatykó László OFM. Téma: a várakozó hit. A szentmise alatt és után is lesz gyónási lehetőség. Ezen a napon nem lesz hajnali mise.

• 2012. december 23. **Nagyszülők, idősek Karácsonya** a plébánián a nagymise után - a gyermekmissziósok előadják néhány gyerekekkel a "házaos Betlehemest".

• 2012. december 23-án 17 órakor a főtéren, a **városi adventi koszorúnál** Pálfi Zoltán atya gyertyát gyújt. A plébániai gyermekmissziós csoport pedig betlehemest ad elő.

• **Játékgyűjtés kezdődött Karácsonyra** a Tulipán és a Zrínyi utcai óvodák számára **2012. december 2-től 20-ig**. A játékok leadhatók a belvárosi Szent István Király Plébánián és az újvárosi Szent László Király Plébánián.

• A Magyar Máltai Szeretetszolgálat, a SPAR áruházláncsal karöltve, az MR1 Kossuth Rádió támogatásával már 15 éve minden év végén meghirdeti az "Adni öröm" tartós élelmiszergyűjtő akcióját. Az országos akcióban több, mint 200 helyen gyűjt a Máltai Szeretetszolgálat, hogy szebbé váljon a magányosok, idősek, kisgyermekesek, nagycsaládosok Karácsonya. Ebben az évben is **várják tagjaink és önkénteseink az adományozókat 2012. december 14-19. között a helyi Csanád Vezér téri - SPAR áruházban**. Segítségüket előre is megköszönjük, reméljük, hogy ebben az évben is sikerül 100 csomagot összeállítani a makói rászorulóknak részére. (MMSZ Makói Csoportja)

• 2012. december 24. **Betlehemi láng** érkezése. 15 órától elvihető a templomból.

• 2012. december 25. A **nagy betlehemest** a 9 órai szentmisén adják elő a gyerekek.

• 2012. december 30. Szent Család vasárnapja. **A családok megáldása** a 9 órai szentmise keretében történik.

• 2012. december 31. 18 órakor **hálaadó szentmise**. 23 órától közös énekes ima a békéért a templomban. Utána koccintás a plébánián.

• 2013. január 1. 9 és 18 órakor **Újévi Ünnepi Mise**

Elhunytjaink október 28-a óta: Kovács Mihályné Galgóczi Gizella, Hajdú Jánosné Tóth Erzsébet, Borka Sándorné Katona Etelka, Karácsonyi Mihály András, Katona Istvánné Cseh Julianna

Kereszteltek október 28-a óta: Viktor Zoltán, Sólya Lili Patrícia

Felelős kiadó:

Pálfi Zoltán plébános

Szerkesztő:

Szücs Tamás

Tördelés:

Hudák Szabolcs

Fejléc: Brzózka Marek

Fotó: Majoros Márton

A szerkesztőség címe:

Szent István Király

Plébánia

6900 Makó,

Szent István tér 22/a

plebania.makobelvaros@gmail.com

Tel.:

06-20-464-2637

Két zenész beszélget:

- Játszik valamilyen hangszeren?

- Igen.

- Vonós?

- Nem. Húzó.

- Hogyhogy?

- Harangozó vagyok.

- Doktor Úr! Tele vagyok kiütésekkel.

- Ez biztosan foglalkozási ártalom lehet. Mi a foglalkozása?

- Bokszoló.

- Miért nem érdemes József Attilával barkochbázní?

- Mert mindig csak a mamára gondol...

- A férj és feleség kellemesen társalog a kandeló előtt, amelyben nagy lánggal ég a tűz.

- Hallod, szívem, milyen szép dallamosan pattog a fa a kályhában?

- Persze, hiszen a te gitárod dobta be.

POÉNKODÓ

elindulni,

fölfedezni,

találkozni,

befogadni